

Milhüser-Indianer.

Im Hans hat's nimm z'Milhüse g'falle,
Er hat halt dr Verleider g'ha,
Drum hat er Adie gsät in Alle
Un isch furt nach Amerika.

Doch unterwegs fangt's arg a z'winde,
Uf fremde Weg' verliert sich 's Schiff
Un thüet am End im Meer verschwinde,
Verschlage-n-am e Felseriff!

Dr Hans, das isch e güeter Schwimmer,
Das hat me-n-uf dr Ill als gsäh,
Un uf dr Doll're hat er immer
De Büewe-n-als Lectione gà.

Drum hat er sich e Diele g'numme,
Glich wo-n-er g'hört hat, ass es kracht,
Un isch eso uf grodwohl g'schwumme
In Sturm un Rege, d'ganze Nacht.

Am andre Morge thüet er lande
Ganz glicklig, doch wo, weisst er nitt;
E-n-Insle-n-isch's, e-n-unbekannte.
Wohi jetz leite sine Schritt'?

Ne Stund vielleicht isch er druf g'loffe,
Vorsichtig Mül un Nase-n-uf,
Un scho hat er afange z'hoffe,
Er seig vielleicht dr Meister druf!

Uf eimol kunnt e Truppe Wilde
Vo witem schnüersgrad uf en züe!
Ihr känne-n-eüch si Angst ibilde!
Jetz, denkt mi Hans, was isch jetz z'thüe?

's sin alles Lit gsi, starke, grosse,
Se hän nit as e Pfil ag'ha,
Ne klei Halstiechle anstatt Hose,
Doch Farb' so viel as g'hebt hat dra!

Z'erscht isch e-n-Art vo Herkül g'sprunge,
Dà hat grad as wie wiethig tho,
Un hat si Tomahawk als g'schwunge
Gege dr Hans vo witem scho.

Dr Chef mag's gsi si, noch em rase,
Im Schin no gar e böser Wicht,
Er hat e Ring g'ha dur si Nase
Un Regebogefarb im Gesicht.

Scho thien se jetz dr Hans umringe,
Vergewes schreit er um Pardon!
Scho thien se-n-ihre Messer schwinge
Un schreie-n-alle wie Dämon.

Uf eimol losst dr Chef si's falle,
Rieft freidig un verwundert ganz
Uf rein Milhüserditsch vor Alle:
Eh! Gottverd...i! lüeg, dr Hans!...

Wie bisch denn dü do ane kumme?
Wie geht's z'Milhüse? Kennsch mi nimm?
Hasch dü mich fir e Wilder g'numme?
Glick, ass ich's bi, sunscht gieng's dr schlimm!